

Ketabton.com

ويناوال: حاجي نورا احمد (قران مل)

ددې کتاب د چاپ حق له ویناوال سره خوندي دی

د کتاب ځانگړني

- د کتاب نوم :: مناجاتونه
- شاعري او کمپوز :: حاجي نوراحمد ((قرانمل))
- خپرندوی :: ارواښاد غریبک اسلامي فرهنگي خپرندویه ټولنه
- د چاپ کال :: ۱۳۸۹ لمریز کال د کب میاشت
- د خپرندوی اړیکه :: ۰۰۹۳۷۰۰۳۲۲۰۷۱
- د لیکوال انټرنیټ پته :: noorahmad_kakar@yahoo.com
- انلاین چاري :: مختار احمد احسان www.Larawbar.com

اهدا

د ښاد روان ابوالفیض مولوي

عبدالغفار بريالي

روح ته !

بسم الله الرحمن الرحيم

بناغلی الحاج نوراحمد ((قرانمل)) دکندهار دخوانو شاعرانو، لیکوالانو او خپرونکو څخه دی چې زیاتې لیکنې او خپرنې یې کړيدي چې لمړۍ شعري ټولگه او ځینې نور اثار یې چاپ سویدی او ځینې یې ناچاپه پاته دي

پاک خدای (ج) دي توان ورکړي چې دغې مېړنۍ د غورځنگو، قیامونو او نهضتونو پښتو ژبې ته زیات کار او خدمت وکړي او دغه د حماسو ژبه راژوندى، کړي او په ګډه یې د دنیا د پرمختللو ژبو په قطار کېښي ودرؤ او پرېښود چې زموږ د ژبې د ادب او فرهنگ د بنسټان دي زموږ دادبي او فرهنگي بهیر د پیشرفت انکشاف او پرمختګ مخه ونیسي موږ د پښتني ټولني د هریښتون خپرونکۍ، شاعر، لیکوال او ادیب دا ایماني او وجداني دنده ده چې دخپلي مورنۍ ژبې د بقا او پرمختګ لپاره لستوني راوغاري تحقیق، خپرنه، ژباړي او پخپل مورنۍ ژبه علمي، ادبي، تاریخي او اساسي اثار ولیکي او کلتور او فرهنگ په غني کړي خو الحمد لله اوس په پښتني ځوانانو کېښي د احساس پيدا سویدی چې دخپل فرهنگ ثقافت او ادب د بهبود او پرمختګ دپاره یې شپه او ورځ پرځان یوه کړېده چې یو د دغو ځوانو لیکوالو څخه الحاج نوراحمد قرانمل دی چې دخپلي مورنۍ ژبې [پښتو] په چوپړپسي یې پښې لڅي کړيدي لیکنې او خپرنې کوي. الحاج قرانمل د مناجاتو یوه شعري ټولگه نوې لیکلې ده، او څو ورځې مخکې یې ماته راوړه چې یو څه پرولیکم ده (قرانمل) پخپله شعري ټولگه کې داسې نوبت او نوي ترکیبونه راوړي وه چې ما په نورو شعري ټولگو کې نه وه لیدلي، چې ټولو شعرونو او نظمونو یې مناجاتي رنګ او خوند درلود تخیل پېچلي تشبیهات او استعارونه پکښې لیدل کېږي د شعر ژبه یې ساده او روانه ده او په ټولو شعرونو او نظمونو کې یې د مردفي قافیې څخه کار اخیستی دی او په ټولو بیتو کې یې یو د ((را)) ردیف کارولی دی بل نوبت چې ماد ځوان شاعر الحاج (قرانمل) په شعرونو کې ولیدې هغه د قافیې موضوع وه، دده ابتکار داؤ چې ده په شعري ټولگه کې قافیه د الفبا په ترتیب یعنی د الف څخه بیا تر (یا) پورې په ترتیب راوړېده. مثلاً

خدایه کړه مې په عمل کې د ناسوت را

رشتنوالی پر زړګي د ملکوت را

چې ارواه مې ستا د ښکلو میلمنه وي

ناز نواز په وزرو د جبروت را

په پورته بیتو کې د قافیې کلیمې دادي ((ناسوت، ملکوت او جبروت)) ((را)) چې د قافیو تر کلیمو وروسته راغلي دي ردیف بلل کېږي او دغې قافیې ته مردفه قافیه ویل کېږي.

د ځوان شاعر، لیکوال او خپرونکي حاجی ((قرانمل)) په اشعارو او نظمونو کې ادبي صنعتونه د ورايه څرګند یري مثلاً

دموسی دعصا غوندي چي لار بنود وي

دايوب استـــــــقامت په اهتزاز را

زه خليل چي دخليل دلار خليل ســــم

د خليل غوندي په اور کـــــــي سرفراز را

په پورتنیو بیتو کښي شاعر د تلمیح ادبي صنعت را وړي دی یعنی د حضرت موسی (ع) او نمرود و قصې ته يې اشاره کړې ده یا د ابیت چي وايي:

ستاد ربار کي مي سرشخ په رکوع څوړ را

په نصیب کي د سلفو مي روغـــــــپر را

په پورته بیتو کي طباق یا تضاد راغلی دی چي دشخ او څوړ کلیمو ترمنځ تضاد یا طباق راغلی دی. قرانمل په ځینو بیتو کښي نامانوس کلیمات را وړي دي امکان دي ولري چي الحاج قرانمل دا کار د قافیې د ضرورت په اساس کړي وي نور نوزه خپله لیکنه پر داغه ځای را نغاړم لمړی ښاغلي الحاج نوراحمد (قرانمل) ته د دغې نوي شعري ټولگي مبارکي وایم او پر قلم دې برکت وي.

په درنښت

لسانس ښوونکی حاجي فضل محمد ((پنهان))

کندهار څلرمه ناحیه ده خواجه

۱۳۸۹/۲/۳۱ م کال

۷۸۲

د ټول بشریت پلار حضرت آدم (ع) چې له اسمانه محکي ته راکښته سونوئي دسترخښتن دربار ته د امناجات
ووايه ربنا ظلمنا انفسنا وان لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخسرين ط

ترجمه: اي زما پروردگاره !

((مور پخپلو نفسونو ظلم کړيدی که چيري ته و مور ته بخښنه ونه کړي او پر مور رحم ونه وکړي مور به خامخا له
زيان کارو څخه سو))

حضرت ذکريا (ع) خپل رب ته ويل:

رب لاتذرنی فرداً وانت خير الوارثين ط

اي پروردگاره !

((ما مه پرېرېده يوازي ځکه چې ته ئې ښه وارث او وارث جوړونکی))

حضرت يونس (ع) د ماهي په نس کي داسي ويل:

لااله الا انت سبحنک اني کنت من الظلمين ط

((نسته د عبادت و پرېرته له تا څخه پاکي ده تالره او زه يم له هغو کسانو څخه چې پر خپل ځان ئې ظلم کړيدی))

ټولو پيغمبرانو د خپل څښتن څخه د مناجات په ويلو او د حاجت په غوښتلو خپله بندگي ښکاره کړې ده د قران کريم
لمړۍ سورة سورة فاتحه او د همدې لمړۍ ايت (الحمد لله رب العلمين) دی

ترجمه:

((ټوله ثنا و صفت د ټول عالم و روزونکي لره دی))

د ستر او سپېڅلي څښتن بليغ او معجز کلام هم دسترخښتن په مناجات او ستاينه پيلېږي. همدا راز د پښتنو
نيکه بيت نيکه چې د يوې ونې لاندې به ناست ؤ او خپل لاسونه به ئې خپل څښتن ته په زاريو لپه کړيوه
د امناجات به ئې وايه:

((لويه خدايه لويه خدايه

ستا په مينه په هر ځايه

دلته دي د غرو لمني

ز مور کړدی دی پکښې پلني

دا وگړي ډیر کړې خدایه

لویه خدایه لویه خدایه ((

د پښتنو د کلاسيکي او منځني دورې شاعرانو خپل د شعر د یو انونه د لوی څښتن په مناجات راپیل کړي دي چې
د ځینو شاعرانو شعرونه ئې د بېلگو په ډول را اخلو.

حضرت عبدالرحمن بابا

لویه خدایه رحیم ته ئې رحمن ته ئې

مهربان تر مور و پلار پر جهان ته ئې

مه مې باسه نا امیده له درباره

ولي داچي گدا زه او سلطان ته ئې

عبدالحمید مومند

الهی د محبت سوز و گدا زرا

په دا اور کي د سهي سمندر سازرا

تن پرور بلبل دي عيش کاندې په گلو

پروانه لره پروار زما پروا زرا

احمد شاه بابا

اوس زه ستا کوم ثنا

اي فرياد رس شاها

لاس پر سر درته ولاړيم

يار له ما مه کړې جدا

پير محمد كاكر

الهي توحيد د حمد و دشنا را

په ثنا كښي تر بلبل ژبه گويا را

منور مي زړه په نور د مغفرت كړه

په تاريخه توره خونه كي رڼا را

شمس الدين كاكر

ر به ستا په حمد گويا لرې زبان زما

بنايسته كړي په ثنا صفت بيان زما

په تحميد مي آئينه د زړه صيقل كړه

گوندي مخ پكښي خرگند سي د جانان زما

ميرزا حنان بارگزي

الهي د محبت په اور كي توان را

سمندر رنگه د پتي خولي بيان را

كل سختي مي له زړه وباسي قادره

لكه زلفي د خوبانو زړه پريشان را

مولانا عبدالغفار بريالي

باري خوله مي كړي گويا په مناجات رانا زل كړي ستا د فضل بركات

د خگر داغ مي ډپوه د لمر پشان كړي

چي په ووينمه ارض وسموات

خوان شاعر اوليکوال نوراحمد ((قرانمل)) خپله همدا شعري ټولگه هم له پيله تر پايه په بيلا بيلو قافيو بنکلو ترکیبو دستر او خلاق څښتن (ج) چي د مناجاتو او عباداتو لايق دی په مناجات ترتيب کړېده قرانمل دنو الفاظو په اوډون او دنو وکلیماتو په کارولو ځانته دشعر بېله لاراخيستي لکه وايي چي:

قرانمل په بندگي درته سرخم يم

پاکه مينه پاکه مېنه ايمان روڼ را

په پورته بيت کي دادبي فنونو په اساس ناقص تجنیس کارول سوی چي مېنه داوسپدلو ځاي دی او مينه په معنوي لحاظ د بندگي او عبادت لپاره د سرخمېدل دي چي يوازي او يوازي د برحق معبود لپاره دي د مناجات يونسکلی مفهوم افاده کوي او ددې سره سره دپاکي ميني ذکر چي دخداي درسول (ص) اود مصلحو بندگانو مينه ده چي دخداي ج رضائي مطلب دی اودپاکي ميني يادونه ده چي په دنيا کي د عبادت او بندگي ځاي په اخرت کي جنتونه دي چي د مؤمنانو غوښتنه ده او ددې په څنگ کي دروڼ ايمان غوښتنه چي دصادقانو مخلصانو اوسپېڅلو مومنانو ايمان دی.

بل ځاي وايي:

چي جواب (لتسئلن) لره بشر کړم

ذکات و توفيق په غيرکي دشکران را

په پورته بيت کښي قرانمل د (الهاکم تکاثر) ايت ته په خپل بيت کي اشاره کړېده له خدايه دخداي دنعمتونو دشکر او توفيق غوښتونکی دی خو دلتسئلن په ورځ ټي دخپلي بندگي حق اداکړی وي اود خداي دنعمتونو کفران ټي نه وي کړي. دقرانمل د مناجاتو همدا ټولگه د پښتو شعري ټولگو په لړکي د بندگي داوصافو په زبور بنکلي اوله نوښته ډکه ټولگه ده چي په ويلو ټي ماته دستر صوفي اوعارف مولانا خواجه عبدالله انصار ورس سره ملفوظات او مناجات راپه زړه سي اودهغه د عرفان مناظر نظره راسي رشتيا هم دقرانمل همدا مناجاتونه هغه بندگي غوښتنې اوسوالونه دي چي د بنده اولله ترمنځ درازونيازا پرکه ټينگه وي اود بنده دشيطاني غرور اوتکبر کرغیږني لکې دانسان له زړه نه دنفس په اوبو پرېولی. نورنو تاسو اودقرانمل مناجاتونه په دې هيله چي ژوند ترپايه د بڅښونکي او مهربان څښتن ودربار ته دخپلي بندگي اظهار په خضوع او خشوع وکړي اودهمداسي مناجاتو په ويلو او غوښتلو ددواړو دارينو سعادت اوشرافت ترلاسه کړي.

په اسلامي او افغاني مينه

روح الله ساقيار (عرفان)

بسم الله الرحمن الرحيم ط

درنو لوستونکو!

سلامونه درته وړاندي کوم امید دی چې ددې ټولګي په لوستنه سره مي له دعا هېر نکړی

دخو کلونو را پدې خوا مي له شعر سره خدای پاماني کړېده

ولي دا ټولګه چې مي دوه درې کلونه مخکي سره ترتيب کړېوه دفرصت څخه په ګټه پورته کېدنه مي تر تاسو درنو درو رسوله کېدای سي ما هغه شاعرانه انځورګري او تخيل په کېني نوي کار ولي کوم چې دشعر په ساحرانه ژبه کي اړتيا ورته لیده کېږي ولي پر دې بنسټ چې ديوه ستر مفهوم اساسات پکېني ترسترگو کېږي تاسو درنو ته يې وړاندي کوم

سره تردې چې ماته يې په ټولګي کي کوم رسمي درس نه دی را کړي ولي ددرنو لیکوالانو بناغلي لسانس بنوونکي حاجي فضل محمد ((پنهان)) او بناغلي روح الله ((ساقيار)) چې اوس عرفان تخلص کوي نړۍ نړۍ مننه کوم چې دا کتاب ګوتی پخپلو نازینو لیکنو باندې ونازوه

ستا سودرنو دعا په هيله

په مینه

حاجي نوراحمد قران مل

دافغان يو نايتد اداري بنوونيز مرکز مسئول

د مناجاتو پېل

خدا يسه سترگو او عمل ته مې حيارا
محبت پر لسه پسې دي په رشتيار

چې مدهوش په يارانته ستا کي بې هوش يم
داسې هوش مې په وجود کي هويدارا

په رندۍ به دمنصور غوندي درجار سم
زما په برخه دقاضي رسافتوارا

جام دجم که مې دبرخي طالع اوسي
ستا بې ميني يې مستي ماته بې خوارا

پروت قران مې په سینه کي ستامشهوددي
قرانمل ته دجانان دلار رنوارا

خدایه ! ستا وملاقات لره سبب را
دا سبب کي خووار زړگئی مې مظر ب را

چي سم محوه ستا دمینی په جلوه کي
دې جلوي ته مې دمینی خوړ ش ب را

دهوس خمی و باسې لته تنه
په عوض یې د تقوای خواریه عین ب را

شور دمینی چي مستې په سینه کي
دا سې مینه زما په برخه داد ب را

چي حساب یې په دربار د غلامی سم
قرانمل ته افتخار د دې منصب را

خداييہ ! ژوندمي دعاشقو پوه صفات را
برائت دي پرمي داند د عرصات را

داده ژوند شپه له ژوند هيهات هيهات ځي
فهميدن يې زمما د زړه پور عرفات را

چي ترې پورته څه توبنه دا خرت کرم
را پوه برخه د جانان د لار نعمات را

ځالکي د خرابات دي نه رنګې پري
دي جو نګره کي ملنګ غوندي حيات را

زړه مي بندي ستا د عشق په خاطر و کي
قرانمل ته د ياري رنګين صفات را

خدایه ! کړه مې په عمل کې دناسوت را
رینښتینوالي پزرزگي دملکسوت را

چې ارواح مې ستادښکلو مېلمنه وي
نناز نواز په وزرودجبروت را

شکسته نفس مې له طغنه په امان کړې
قبلېدل مې ستا په درکې دهاهوت را

چې یو ځواک سم وساتني دبشرته
په دریاب کې حوصله دیوه حوت را

قرانمل دي سرردر وړوړي بندگی کې
بڼه نجات دشیطانی له عنکبوت را

خدایه ! ستا خوبنی ته سترگی په رنگت را
چي ژړایي نه درېږي اسرار پست را

دایمان د توازن په درلودو کي
د بېرې راز مې پرفکر او پر مټ را

خوف رجامې د مذهب دلار عساده
په طاقت کي نور طاقت مې لټ پر لټ را

دامت مسلمه چوپړ لپاره
همراهان مې همرازان مې ست پر ست را

چي مفهوم د سړیتوب انسانان درک کړي
قرانمل لره یې پلان د جوړي کړت را

خداییه ! ستا داوولیاؤ دین میراث را
تینگ ایمان و وعقیده آئین میراث را

دمحراب دخانقاسی اسستوگن کهری
سُرخ رویی په اخرت جبین میراث را

دملنگ په گدری په ژوند قانع یم
د حساب کتاب دفتر مبین میراث را

چی خیرات دی بندگی کی په هر وخت سم
دغازیانو په تولی متین میراث را

چی پیوست دقران منخ و مخته لولم
قرانمل یم لوست قران رنگین میراث را

لويـه خدايـه ! د مـين غونـدي رواج را
د شـيطان تو طـيه مـخ لـره تـاراج را

ز مـا د مـيني د قـالب زړـگي خـالي دي
پـه کـوگـل کـي مـي د مـيني روڼ سـراج را

پـه عـالم کـي د نـاسـوت چـي دي پـيدا کـرم
شـرافت بـل مـلکـوت پـشـاني تـاج را

چـي رنـدي سـي واري سـترگي د خـبليـسو
داسـي تـوان ، داسـي ايمان داسـي امـواج را

سـرمي ايـبـني سـتا د خوـبـني نـذرانـي تـه
قـرانـمل تـه يـاد د وـصل پـه سـماج را

خداییه ! لاره مئی تاریکه رونه صباح را
له هه ووا اوله هه هوس پاکه ارواح را

خیرات خور دی دجانان دش فاعت سم
داصفت مئی دزرگه پی په اصلاح را

نور دی پاته وی پی نانا بود جهان کی
ما حقیر ته په خلاصون کی زره ملاح را

توره تبه په خسیس غمازاخته کپه
تری نجات ستا په کرم دیو سیاح را

رازدمین مئی دی ساتلی وی ترمنخه
قرانمل ته خوار د عجز زیو فلاح را

خدایه ! زما دښمن پر درد او پروخو اوخ را
حوصله ، استقامت تندي پراخ را

چي زبیر غوندي دميني مدرسه سم
دغمازو ورپتېدو ته مې طبيخ را

بشارت مې کړې د عقل خانقاه ته
په تمیز کي توپيرونه په الاخ را

دُر گوهر چي د جانان پښو ته انبار کړم
توان طاقت په جوړېدو د داسي کاخ را

د زرگي قاموس مې ډک په ايياتو کړې
وزرگي د قرانمل ته سري سُراخ را

خداييه ! زره مـي لـه فضـولـه خـخـه وچ را
چي رضادي وي پکښي هغه لالچ را

زه عاجزه به هيڅکله ځان خلاص نکړم
ستا په فضل له گناهو عمل بچ را

خوږ مومن مـي کـږه پـه کـار د مومنانو
بي ايمانوته توند خوي پشان دمرچ را

پر حقه د بل مـي لاس لاس بـري مـکـږه
چي مـي بل خوري توان طاقت مـي دخپل غچ را

بند پر بند مـي ستا ددر په خاکروب ناز که
قرانمل زره ته بـاور د مـينـي وچ را

لوييه خدايه ! سپي رقيب په فريبو پوځ را
په رنگه او په زاريو يې هر ترڅ را

چي ايمان ، وجدان ، او زړه ترې په امان وي
د تگي ټولنه داموننه لڅ پر لڅ را

زما هم ستا بېله رحمته بل څه نسته
درحمت لري په کور کي او پر کڅ را

سردې پروت وي ستا درحمت وليکنه ته
درحمت باران په ژوند باندې په څ را

چي آئيني ددواړو سترگو مې رنې کې کا
قرانمل تل ته درنه دلاري ترڅ را

لوييه خداييه! زره رو بنه شانه شپه او ورخ را
خولسه گويانه پسه سستايه شپه او ورخ را

چي را توله كرم پر جونگره خوبې پلاره
دا سي توان په ژوندانه كي شپه او ورخ را

چي په صدرالمنتهي كي يې بورجل و
دهغه بنه كلي گاونده شپه او ورخ را

خان به شمار كرم دجهان له نازولو
دجانان دپيروي كره شپه او ورخ را

قرانمل دقرانله دلاري مله ته
خراكت او نازېده شپه او ورخ را

خدایه! تاته بندھی کی قمر بند را
وفادار غوندي په لار کی دي سو گنډ را

چي داپاک زړه مې له غیږه په امان وي
دجانان په پاکه مینه زړه کی بند را

پیروي مې یې په برخه در فاکرې
په ایشار کی مې دردونه په سمند را

چي بې شانہ والا شان وجود دي هست دی
ستاله فضله له رحمتہ خه درمند را

په دریاب دقرانہ مې زړه غوټه کړه
قرانمل ته دغفران دکور کمنډ را

خدايه ستا په بنديگي کي مې کلک هوډ را
په ټولې دصلاخواؤ چابک هوډ را

دبې دردو ، دبې دردو کړو لپاره
وصيله نرمه دکړنې ځيرک هوډ را

چې خنثي يې کړمه صرف ستاورضاته
داسي توان مې داسي کړوته هک پک هوډ را

زموږ ددي دجانان دلاري کړنې
رسېدو ته ددرياب دسمک هوډ را

قرانمل به سم سرشاره بنديگي کي
لارپه دلته ونومدرک هوډ را

پاکه خدايه ! دخلاصون دلار سـ فررا
دمردودو وړاندي زړه کي مـي شررا

چي ساحل دبندي دي طي کومه
دي تگلوري ته رښتونى دزړه سررا

زما دزړه ددایرې وانحنات ته
پاک هدف دپاک مسير په پاک وزررا

دمادي جهان دي ليري وي له کوره
دمعني غوندي کچکول کي مـي زبوررا

زړه کچکول دلاس په لپه التجامي
قرانمل يم ستا په وړاندي مـي خم سررا

ستا دربار کي مي شيخ سر په رکوع څوږا
په نصيب کي د سلفو مي روغ بږا

چي سجده مي ملکوت غوندي ادا کړم
سترگي د زړه مي خدايه پرانگرږا

خزانې به دي خالي نسي ليه فيضه
معاجزته رحمتونه لپر لږا

چي دي نه مني، منل يې زړه کي ور کړه
نافرمانوته لار بنډود وړدچو پږا

چي جانان مي شفاعت په ډاډ در خواست کړي
قرانمل لره عمل دداسي کږا

پاکه خدايه! په توفيق د بنډو پرواز را
دې پرواز کي بنه ملگري مي همراز را

دبـرزخ او ددورخ لـه اور مـي خـلاص کـرې
ستا خوبـنـي رضـايت کـي خوږ اغـازرا

دموسـي دعـصـا غونـدي چـي لـابـنـود وـي
دايـوب اسـتـقامت پـه اهـتـزازرا

زه خـليـل چـي دـخـليـل دـلار خـليـل سـم
دخـليـل غونـدي پـه اور کـي سـرفـرازرا

دمعـراج دـيـار دروي پـه شـفاعت کـي
قرانـمل تـه پـاک قـران دزړه دمـسـازرا

لوييه خداييه! تـوان پـه در کـي ددر وږ را
چي معموري يې په طواف سم سفر سر ږ را

د بلال پشان احد — احد پر ژبه
چي خوښي دي وي پکښي هماغه خوږ را

خاموشي مي د حيا دلار خاصه کړي
د ښمنان د سفره په شورا او ږ وږ را

توان مې مل کړي چي قربان دي له نامه سم
وربتېدو کي دستري يا دوام ډېر لږ را

سر دې پروت وي د جانان په نذرانه کي
قرانمل ته حق ندا، ندا د غوږ را

خدایه ! ستا ورضایت ته زیات سپاس را
په ازمون دبندهگی کي مې سرپاس را

چي توانگرسم په خدمت ستا مخلوق کي
رانه لیري دخناس دتسرس وسواس را

سترگي کښته په حیا ستا په شکران کي
دغفران زیري لاهه وراپه خخه پاس را

قند نبات چي دپی مخو زره مجاز وړي
دې دنیا کي لاهه همغوننه ایاس را

پل پرپل مې دجانان دقدمو کړي
قرانمل ته دایمان دلاراساس را

خدايه ستا په بندگي کي مې زړه سرابن را
دشيطان وه وسواسي ولره نکران را

چي توانمند سمه ددين په لارو چارو
داسي هـوډ داسي ايمان داسي تـلابن را

راڅه سرچي پورته نکرې نارواته
رقيبانو ته په زغم کي داسي گوانن را

دو عتصمو پر حبل مې لاس برکړې
ستاددين ديروان و دلاس وانن را

سردروېدوي په لاره دجانان کي
قرانمل يم په خولگي دشکران غابن را

لوييه خداييه پيه مغزو کي ژوندي هوش را
شاهدان پيه ربنستينواله کي سروس را

چي مطرح سم پيه تولى دعاشقانو
داسي درد داسي لذت ميه هوش پر هوش را

دکوثر پر خنده سرور ته کچکول کرم
داسي رنگ داسي صهبا ميه نوش پر نوش را

ژوند پيه لپه دزمان ميه در سوغات دي
په سرور کي يي را زونه دمئ نوش را

نذرانه دته ر غوبني پيه لحد کي
په تعويض يي قرانمل ته وين خروش را

خدایہ! خوی کئی دمومن پرمخ خلاص را
ددورخ لہ اورتونو نومئی تن خلاص را

چی پھ روی یی ستا پھ درکی مقبول اوسم
بس رفیق پھ اخرت ابن وقاص را

پھ رتبہ کئی دس لفو دمریو
ماعاجزہ تہ یو بنکلی مکان خاص را

چی یی زرونہ ستا پھ نوروی پریولہ سوی
داسی خلگ داسی ژمن بنایستہ اشخاص را

سرمی خم ستا و خدایی لہ پاک خدایہ
قرانمل یم پھ شکران می زہ رصاص را

خدایه ! زړه کي دایمان بنایسته بیاض را
وعالم ته دفايیدې عمل فیاض را

دا شیخ سرمي بېله تابل ته ټپت مکړې
بندهگي کي یو هوډ من تکره فراض را

چي دریاب دبندهگي کي سترې نسیم
داسي تن داسي وجود مي دحواض را

په رنگینو و تجلو و دطریقو کښي
سرڅمي مي وظیفه کي دریاض را

چي تو پیر دښو او بدو په کواي سو
قرانمل ته دتمیز داسي مقراض را

خدايه! ستاددين په چارو کي احتياطا را
په تعمير کي دارکانو زره محطاطا را

کلمه مې د وحدت پر خوله جاري کړه
صادق زره د ساه ختلو و پر ررباطا را

يم روان زه بې تونې د مرگ و خولې ته
ستا پر فضل پر کرم باندي ميقاتا را

خوار رنځور زره ته درمل د غفران غواړم
د جانان په پل يوني کي مې صراطا را

چي شاهدي په اخرا کي ستا کلام سي
معاجز ته براءت له پر افراطا را

خدایه! حق دین می مدام محفوظ را
ددین چاروکی تعمیل دوام محفوظ را

ستا ددین پرصراط پل می پورته کپی
وعاجزه ته مقصد مرام محفوظ را

نه دولت او نه متاع لرمه خوبه
له عذابه می وجود مقام محفوظ را

مسافر دبل ولات سبا پر تل ویم
دقران په ملگری می کام محفوظ را

بپله او بنه کوچه تحفه تاته سوغات کرم؟
قرانمل ته دمطلبوب صیام محفوظ را

خداييه ستا په ارشاد اتو مـي سـمـاع را
ستا د ديين په اموراتو مـي اطلاع را

را په برخه كـرې بريـاوـي دنـكيـو
له انوارو مـي ايمان لـره شعاع را

چي سر كـنـبـر د مـ ستا د ديين په چـو پـره كـي
له بد لارو هـم نشـي نو مـي وداع را

په مطاف كـي د كـعبـي مـي پـنـبـي تـهـا كـي
په قـسـمـت كـي د لـو يـي مـتـاع را

د كـچـكـول پـشـانـي لـپـه در واري ده
قرانمـل تـه د جـنـت د كـنـت زراع را

خدايه ! فڪر ته مڃي هر ڪله نبوغ را
په نبوغ ڪي تر هڏف پوري بلوغ را

چي مڃي ڙبهه په رڻبتيا ويو گوي او
الامان نجات په هر وخت له دروغ را

په چوپړ ڪي دسلفو چي ستو مان سم
له بد لارو او بد مرغو مڃي فروغ را

چي وجود مڃي وقايله له بېرنگي سي
ستا په لاره ڪي دحق دلار دبلوغ [1] را

دقران ياري مڃي تالره رسد ڪري
له مڪار شيطانه هر وختي شلوع را

لويه خدايه! ژوند مي ستا خوښي كي لفره
دايمان دروښنايي ډپوه پر كفره

چي رتلي وي مدام مي له وجوده
اماره نفس مي مايوسه په غف غف را

تحرک يي دشيطان ځيني نفي كره
دشيطان پلان په وړاندي زمماضعف را

په څه ډول چي انسان ته دي تپاكلي
معاجز ته په هغه شانې شرف را

دطه او ديس په رفاقت كښي
قرانمل ته ديارانو تنظيم صرف را

خداییه ! زغم او حوصله مئی د صدیق را
بې چوپان رمې ته مشر یو طارق را

چي تارگیت • دلار روان پر بله خوا کرم
دملعون له لاري بله خوا طریق را

چي راټول دا خوار مومن او لس بل خل سي
پر داغه سي کرنو مالره توفیق را

چي محروم دي ستا درحم له کرمه
شرمېدلي سي غماز لکه زنديق را

دقران دبرکت په استانه کي
قرانمل ته دتسليم بنايس ته تشويق را

لويـه خدايـه ! دربنـه تون دلارا دراڪ را
پر شـيطان دغلبـي مي زبرـه واڪ را

چي سـينه مي پـه ذڪـرو نو سـتا تـوده وي
داسـي تـوان دـشـكرانـي دـكرنـي واڪ را

دجـليل پـه روي جـليل ربه غـفران كـره
سـتاددين پردبنـه من هـر وختـي تـا پاڪ را

چي دسـتونزو منـه كي ژونـد پـه حوصـيله كـرم
ددرـياب پـه تل كي ژونـد مي دسـماڪ را

چي پـه مغز كي مي تـا كلـي خـاي اشـغال كا
قـران مـل تـه دقـران نـصـوص بنـه پاڪ را

خدایه! بل یو مبتکر سید جمال• را
دمسلم امت یو والی پر او بال را

دمحمد پشان چي زغم لري په زړه کي
وحجاج ته د زمان مودا سي سيال را

دموسي او طارق په سر لاري کي
عتبه غوندي اسلام لره جنرال را

چي تحليل او تجزيه منصفانه کري
دمعني، مادي تر منځ مو پوتنسيال را
دډاکټر عبدالغفار په استعداد کي
قرانمل ته د ساينسي جهان کمال را

• په پورته شعر کي يادسوي نومونه عبارت دي له سيد جمالدين افغان، محمدابن قاسم، حجاج ابن يوسف، موسي ابن نصير، طارق ابن زياد، عتبه ابن مسلم، ډاکټر عبدالغفار کاکي؛ پوتنسيال، د فزيک د قانون هغه ظرفيت چي برقي تفاوت ثابتوي

خدایه! خوی، عادت، کردار نرم صمیم را
بسی سالاره قافلې ته پوه زعمیم را

چې داخوا را اولس را ټول پریو که ټول سې
یو ټاټوبی مو ازاد، اباد، ترمیم را

چې یو څوک مویې موجوده اورکې سوځي
دې دښمن ته دخواریو مو وجهیم را

چې سیالان سو د نړۍ دا ولسونو
هر افغان په ابادیو کې سیم را

چې منبر، توره، قلم، قران نښان وي
قران مل په کلیماتو زړه نعیم را

خدايه ! سرخم ستاپه درکي په هران را
په کچکول دعاجزی کي مي غفران را

چي مخ تور نسیم په لو ورخ دمحشر کي
رڼي سترگي پر ديدار مي دجانان را

چي جواب ((لتسئلن)) لره بشپړ کړم
ذکوات ، تمیز په غېږ کي دشکران را

کجروي را خڅه ليري په ميلو کي
مسستقيم صراط پر لاره دخوبان را

قرانمل سرمي قربان تر قرآنه کړه
دقران په لارښوونه روح روان را

خدایه! هرځای کي د دین مختوری، کونړا
چي گونگی په خوله وي هر وخت یې بې بونړا

چي برلاسی په ایمان سمه پرباندي
داسي وعظ دخولگی د ژبې سي سونړا

تجربیه د ژوندانه مې سي سې خواکمنه
په تحقیق او ځراکت کي داسي چونړا

چي مې غشی دربنستون په نښان درومي
درش تیا لېنډی پشانې ملاد نونړا

قرانمل په بندگی درته سرخم یم
پاکه مینه، پاکه مېنه ایمان رونړا

خدای دو مړه توان مې هر وخت پراوېدو را
چې سم سترې دمخلوق خوی دسپرو را

عقاید مې منزه لاه غیرو ساته
پرایات حدیث توحید یقین دکپرو را

پر مذهب مې دنعمان خوشحال زرگی کپه
فکر خلاص لاه تزلزل او اندېښنو را

دخسپس ابلپس هر وخت ملامتی ته
ژبغرانده خولاه گویا پاه گفتگورا

دقران نصوص مې نقش پره هدفو دي
قرانمل ته دقران توان دساتورا

خدایه! ستا چي وي رضا هماغه خای را
په قضا کي مې رضا پر فکر و رای را

د مسلم امت پدې حساس پړاو کي
د علم پورته کېدو ته توان همای را

چي لاریون مې د هدف پر حیف ولاړ نسي
د غماز ورتېدو ته هوې و ههای را

سرمې جار ستا تر ازل ابد مالک ه
خاتمه مې پرایمان د ژوندون پای را

پر شتې د سوال جواب چي سي خوش حاله
اسانې وقرانمل ته هغه خای را

د ليکوال لنډه پېژندنه:

نوم: حاجي نوراحمد (قران مل)

دپلار نوم: حاجي عبدالحميد (کاکړ)

اصلي مېنه: کندهار ښار څلرمه ناحیه (باميزو کوڅه)

اوسنی مېنه: کندهار ښار لسمه ناحیه (کارته معلمين)

زده کړي: دمتوسطو ديني، اداري، تدريسي زده کړو ترڅنگ په ۱۳۸۲ لمریز کال کي دکندهار د عالي دارالمعلمين د اجتماعاتو په څانگه کي له ۱۴ ټولگي څخه فارغ

چاپ سوي اثار:

- 1. ادبي ډېوه نثري تحقيقي ليکنه
- 2. زما غوښتنې نثري ټوټه يزه ليکنه
- 3. ايا غريبک پېژنی؟ نثري تحقيقي ليکنه
- 4. نېکي نثري تحقيقي ليکنه
- 5. د غريبک خزانه نثري تحقيقي ليکنه
- 6. داوښکو بهير آزاد او مقيد و شعرونه
- 7. خطاب مقيد شعرونه
- 8. د يادونو ځولۍ آزاد او مقيد شعرونه
- 9. خطوط و اقلام ترتيب، سمون او سرريزه
- 10. پښتولنډۍ او غاړي ترتيب، سمون او سرريزه
- 11. ستوري ستوري يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 12. تاند يادونه ترتيب، سمون او سرريزه
- 13. زروړانگه مجله پرله پسې شپږگني
- 14. د پارکوډولۍ ترتيب، سمون او سرريزه
- 15. لمړين کلۍ د جاپان هيواد سفرنامه
- 16. ريښتونۍ استازۍ نثري ليکنه
- 17. مناجتونه همدا ليکنه

پای

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**